

Dosar nr. 3ra-1381/17

Î N C H E I E R E

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de „Sorinlux“ SRL, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia,

în cauza civilă în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de „Sorinlux“ SRL, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție și obligarea de a restitui plățile vamale achitate în plus,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de „Sorinlux“ SRL, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 23 ianuarie 2017,

C O N S T A T Ă :

La 18 noiembrie 2016 „Sorinlux“ SRL a înaintat, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, o cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău (în prezent, Biroul Vamal Centru) (vol. I, f.d. 4-9), prin care a solicitat: (1) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 13 septembrie 2016 în privința declarației vamale nr. 3029 I 59278 din 13 septembrie 2016; (2) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 20 septembrie 2016 în privința declarației vamale nr. 3029 I 61036 din 20 septembrie 2016; (3) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 22 septembrie 2016 în privința declarației vamale nr. 3029 I 61712 din 22 septembrie 2016; (4) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 26 septembrie 2016 în privința declarației vamale nr. 3029 I 62542 din 26 septembrie 2016; (5) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 27 septembrie 2016 în privința declarației vamale

nr. 3029 I 62996 din 27 septembrie 2016; (6) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 04 octombrie 2016 în privința declarației vamale nr. 3029 I 65012 din 04 octombrie 2016; (7) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 03 octombrie 2016 în privința declarației vamale nr. 3029 I 64459 din 03 octombrie 2016; (8) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 06 octombrie 2016 în privința declarației vamale nr. 3029 I 65642 din 06 octombrie 2016; (9) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 08 octombrie 2016 în privința declarației vamale nr. 3029 I 66176 din 08 octombrie 2016; (10) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 08 octombrie 2016 în privința declarației vamale nr. 3029 I 66180 din 08 octombrie 2016; (11) anularea actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 13 octombrie 2016 în privința declarației vamale nr. 3029 I 67648 din 13 octombrie 2016; și (12) obligarea Biroului Vamal Chișinău de a-i restitui „Sorinlux“ SRL plățile vamale achitate în plus în sumă totală de 501 205, 5 lei.

Primo, avocatul Covaliov Natalia a susținut că prin contractul nr. BGF-2/16 din 06 ianuarie 2016 încheiat între „Baoding Golden Forest Trading Co“ Ltd. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. QYXXL0712 din 12 iulie 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „Baoding Golden Forest Trading Co“ Ltd. malete și ștrampi din fibre sintetice.

A invocat că prin contractul f/n din 10 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, încheiat între „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. YK60809A din 09 august 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. ciorapi, pantaloni și ștrampi din fibre sintetice.

A indicat că prin contractul f/n din 10 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, încheiat între „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. YK60806A din 06 august 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. ștrampi din diferite materiale textile și tălpi pentru încălțăminte.

A relatat că pentru importarea mărfii date, „Sorinlux“ SRL a ales regimul vamal de import definitiv, cu plasarea mărfii în circulație liberă, iar brokerul vamal a completat și înregistrat declarațiile vamale corespunzătoare în sistemul informațional „Asycuda World”, cu determinarea valorii în vamă a mărfii în baza art. 11 Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 și cu completarea formularului tipizat DVV-1, potrivit pct. 6 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002.

În acest context, a notat că la traversarea frontierei de stat, „Sorinlux“ SRL a achitat următoarele plăți vamale: (1) 139 903, 81 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 59278 din 13 septembrie 2016; (2) 327 855, 17 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 61036 din 20 septembrie 2016; și (3) 210 240, 52 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 61712 din 22 septembrie 2016.

A arătat că, colaboratul vamal, fără a aduce vreun argument, a refuzat validarea acestor trei declarații vamale și a întocmit acte de inspecție aferente, prin

care: (1) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 59278 din 13 septembrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 164 862, 41 lei; (2) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 61036 din 20 septembrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 345 783, 08 lei; și (3) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 61712 din 22 septembrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 251 255, 73 lei.

Consideră că în acest fel, „Sorinlux“ SRL a achitat în plus plăți vamale în sumă totală de 83 901, 72 lei, din care motiv, la 23 septembrie 2016 s-a adresat Biroului Vamal Chișinău cu cerere prealabilă, solicitând restituirea sumei date.

Secundo, a susținut că prin contractul nr. TR-1/H2H din 19 septembrie 2016 încheiat între „H2H Day.Tük.Mall.San.Tic.Ltd“ Ști. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. 053281 din 23 septembrie 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „H2H Day.Tük.Mall.San.Tic.Ltd“ Ști. cuptoare electrice, aparate de gătit și paturi electrice.

A invocat că prin contractul f/n din 10 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, încheiat între „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. YK60813A din 13 august 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. ciorapi, pantaloni și ștrampi din fibre sintetice.

A indicat că prin contractul f/n din 10 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, încheiat între „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. YK60806A din 22 august 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. ștrampi, ciorapi din fibre sintetice și cântare.

A afirmat că prin contractul f/n din 10 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, încheiat între „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. YK60825A din 25 august 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. ștrampi, aparate de gătit, rezervoare din metal și plite electrice.

În acest context, a notat că la traversarea frontierei de stat, „Sorinlux“ SRL a achitat următoarele plăți vamale: (1) 245 172, 45 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 62542 din 26 septembrie 2016; (2) 239 188, 79 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 62996 din 27 septembrie 2016; (3) 241 259, 61 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 65012 din 04 octombrie 2016; și (4) 139 869, 45 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 64459 din 03 octombrie 2016.

A arătat că, colaboratul vamal, fără a aduce vreun argument, a refuzat validarea acestor patru declarații vamale și a întocmit acte de inspecție aferente, prin care: (1) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 62542 din 26 septembrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 376 658, 62 lei; (2) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 62996 din 27 septembrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 251 348, 38 lei; (3) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 65012 din 04 octombrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 288 630, 49 lei; și (4) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 64459 din 03

octombrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 171 824, 57 lei.

Consideră că în acest fel, „Sorinlux“ SRL a achitat în plus plăți vamale în sumă totală de 222 971, 76 lei, din care motiv, la 06 octombrie 2016 s-a adresat Biroului Vamal Chișinău cu cerere prealabilă, solicitând restituirea sumei date.

Tertio, a susținut că prin contractul f/n din 10 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, încheiat între „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. YK60820A din 20 august 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „Yiwu Karma Import & Export Co“ Ltd. pantaloni, ștrampi și cizme.

A invocat că prin contractul nr. ZLN 54FF din 04 ianuarie 2016 încheiat între „Zilan Diş Ticaret Ltd.“ Şti. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. 049657 din 03 octombrie 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „Zilan Diş Ticaret Ltd.“ Şti. cuptoare electrice, aparate de gătit, paturi electrice și pijamale.

A indicat că prin contractul nr. TZ-7 din 17 septembrie 2014 încheiat între „Zilan Ev Gerecleri San.Tic“ As. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. 518233 din 04 octombrie 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „Zilan Ev Gerecleri San.Tic“ As. mixere, aparate de călcat, ceainice și radiatoare electrice.

A declarat că prin contractul nr. TH-08 din 16 ianuarie 2014 încheiat între „Taha Ev Gerecleri Ic Ve Dis Tic.Ltd.“ Şti. și „Sorinlux“ SRL, pe baza facturii nr. 065390 din 10 octombrie 2016, „Sorinlux“ SRL a cumpărat de la „Taha Ev Gerecleri Ic Ve Dis Tic.Ltd.“ Şti. cuptoare electrice și mese de călcat.

În acest context, a notat că la traversarea frontierei de stat, „Sorinlux“ SRL a achitat următoarele plăți vamale: (1) 319 027, 78 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 62642 din 06 octombrie 2016; (2) 159 019, 92 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 66176 din 08 octombrie 2016; (3) 64 361, 12 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 66180 din 08 octombrie 2016; și (4) 95 334, 9 lei în baza declarației vamale nr. 3029 I 67648 din 13 octombrie 2016.

A arătat că, colaboratul vamal, fără a aduce vreun argument, a refuzat validarea acestor patru declarații vamale și a întocmit acte de inspecție aferente, prin care: (1) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 62642 din 06 octombrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 393 205, 87 lei; (2) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 66176 din 08 octombrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 231 310, 51 lei; (3) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 66180 din 08 octombrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 88 192, 16 lei; și (4) pentru mărfurile consemnate în declarația vamală nr. 3029 I 67648 din 13 octombrie 2016 a majorat suma drepturilor de import până la 119 367, 2 lei.

Consideră că în acest fel, „Sorinlux“ SRL a achitat în plus plăți vamale în sumă totală de 194 332, 02 lei, din care motiv, la 17 octombrie 2016 s-a adresat Biroului Vamal Chișinău cu cerere prealabilă, solicitând restituirea sumei date.

A susținut că în conformitate cu art. 10 alin. (2) Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, principala metodă de determinare a valorii în vamă a mărfii este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă, și doar în cazul în care metoda principală nu poate

fi aplicată, se folosesc alte metode, iar fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă.

A invocat că valoarea în vamă a mărfurilor importate de „Sorinlux“ SRL este veridică, valoarea tranzacțiilor aferente fiind confirmată prin contracte, acte de trăsură, acte bancare, facturi comerciale, dispoziții de plată, certificate de origine etc.

A indicat că, conform pct. 14 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, în cazul în care organul vamal constată divergențe probate între datele conținute în actele menționate la pct. 13 din Regulament sau Sistemul informațional integrat vamal, acesta identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare.

A notat că Biroul Vamal Chișinău nu a demonstrat existența divergențelor între datele prezentate de „Sorinlux“ SRL și nici nu a probat riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare.

A specificat că întru determinarea similitudinii mărfurilor, organul vamal urma să ia în considerare toate caracteristicile mărfurilor, ceea ce nu a fost efectuat.

A făcut trimitere la un șir de cauze civile analogice și a menționat importanța aplicării uniforme a legislației.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul central) din 23 ianuarie 2017 (vol. I, f.d. 177; 180-191), s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

La 23 ianuarie 2017 „Sorinlux“ SRL a depus, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul central) din 23 ianuarie 2017 (vol. I, f.d. 179), iar ulterior și cererea de apel motivată (vol. I, f.d. 200-206), solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 (vol. I, f.d. 217; 218-230), s-a respins apelul declarat de „Sorinlux“ SRL, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul central) din 23 ianuarie 2017.

La 12 octombrie 2017 „Sorinlux“ SRL a depus, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, o cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 (vol. II, f.d. 1-4), prin care a solicitat casarea integrală a acesteia și a hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul central) din 23 ianuarie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, a afirmat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea.

A susținut că în conformitate cu art. 10 alin. (2) Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, principala metodă de determinare a valorii în vamă a mărfii este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii

tranzacției cu marfa respectivă, și doar în cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode, iar fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă.

A invocat că valoarea declarată în vamă a mărfurilor importate de „Sorinlux“ SRL este veridică.

A indicat că, conform pct. 14 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, în cazul în care organul vamal constată divergențe probate între datele conținute în actele menționate la pct. 13 din Regulament sau Sistemul informațional integrat vamal, acesta identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare.

A notat că Biroul Vamal Chișinău nu a demonstrat existența divergențelor între datele prezentate de „Sorinlux“ SRL și nici nu a probat riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare.

A specificat că întru determinarea similitudinii mărfurilor, organul vamal urma să ia în considerare toate caracteristicile mărfurilor, ceea ce nu a fost efectuat.

Consideră că organul vamal trebuia să stabilească cu certitudine valoarea mărfurilor importate, și nu să se bazeze pe flexibilitatea comercială rezonabilă.

A arătat că instanțele ierarhic inferioare nu au făcut diferența dintre actele menționate la pct. 13 și cele de la pct. 14 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002.

A făcut trimitere la un șir de cauze civile analogice și a menționat importanța aplicării uniforme a legislației.

La 07 noiembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat prin trimitere poștală în adresa Biroului Vamal Centru o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referințelor timp de o lună de la data primirii copiei respective, dar Biroul Vamal Centru nu a prezentat referința în termenul stabilit, admisibilitatea recursului urmând a fi decisă în lipsa acesteia.

Examinând admisibilitatea recursului potrivit rigorilor prevăzute de art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de „Sorinlux“ SRL, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 urmează a fi considerat inadmisibil din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Conform art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului

de declarare prevăzut la art. 434.

Potrivit art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La materialele dosarului se află o recipisă (vol. I, f.d. 233) care atestă că la 12 octombrie 2017 avocatul Covaliov Natalia a luat cunoștință de decizia integrală a Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, astfel încât declararea recursului la 12 octombrie 2017 se consideră a fi îndeplinită cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat de art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a

Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că în recurs se invocă interpretarea eronată a legii de către instanțele ierarhic inferioare.

În esență însă, recurentul a reluat, în mare parte, criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar argumentele invocate în recurs nu abordează chestiuni de drept, ci elemente de probațiune, verificarea cărora se află în afara ariei de control a instanței de recurs.

Astfel, argumentele enunțate nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or instanțele ierarhic inferioare au examinat raportul juridic litigios cu respectarea normelor de drept material și procesual.

Totodată, completul subliniază că prin prisma Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanțele judecătorești au obligația de a asigura preeminența dreptului inclusiv prin interpretarea unitară a legii, dar în speță, în mod evident, instanța judecătorească supremă urmează să asigure preeminența dreptului anume prin aplicarea corectă a legislației, chiar dacă în jurisprudența națională au putut exista anterior și concluzii divergente.

Or, potrivit art. 1 alin. (2) Legea nr. 789 din 26 martie 1996 cu privire la Curtea Supremă de Justiție, Curtea Supremă de Justiție este instanța judecătorească supremă care asigură aplicarea corectă și uniformă a legislației de către toate instanțele judecătorești.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate și având în vedere că cele invocate în recursul declarat de „Sorinlux“ SRL, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(3) Cod de procedură civilă, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul ca inadmisibil.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de „Sorinlux“ SRL, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Mariana Pitic

Luiza Gafton